

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobkyně **J. Ř.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení, pracoviště Hradec Králové, Slezská 839, Hradec Králové**, o invalidní důchod, k žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 14. 3. 2016, č. j. 6058301392/46091-KRM, **t a k t o :**

- I. **Rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 14. 3. 2016, č. j. 6058301392/46091-KRM a rozhodnutí žalované ze dne 5. 1. 2016, č. j. 605 830 1392 se zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 128,- Kč, a to do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně brojila včasnou žalobou proti rozhodnutí žalované o námitkách, kterým byly její námitky, podané proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 1. 2016 zamítnuty, a cit. rozhodnutí orgánu I. stupně bylo potvrzeno. Rozhodnutím orgánu I. stupně byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod, a to pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, s odkazem na posudek Okresní správy sociálního zabezpečení v Hradci Králové ze

dne 23. 12. 2015, podle něhož poklesla pracovní schopnost žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 30 %.

V žalobě žalobkyně uvedla, že její zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý, došlo u něho k výraznému zhoršení v r. 2014, kdy utrpěla úraz páteře, přes rok byla v pracovní neschopnosti a poté s ní byl rozvázán pracovní poměr ze zdravotních důvodů, neboť rozsah jejího postižení jí již nedovoloval výkon profese. Před úrazem byla z důvodu postižení obou horních končetin zaměstnána pouze na tři hodiny denně. Po úrazu má silně omezenou pohyblivost páteře všemi směry, páteř je ztuhlá, nepohyblivá, lumboischialgie při frakturách křížových kostí s těžkou poruchou dynamiky páteře, s projekcí do dolních končetin. Dle doložených lékařských zpráv je chůze možná jen s oporou francouzských holí, v oblasti krční páteře je dynamika omezena na 2/3, výrazné omezení mobility. Denní aktivity má žalobkyně omezeny, v některých činnostech je odkázána na pomoc jiné osoby. Nadlidským výkonem je pro ni oblečení ponožek, obtížná je chůze do schodů i ze schodů, nevydrží ve vynucených polohách, sedět ani stát, vyhledává úlevové polohy. Postižení a změny páteře jsou prokázány vyšetřeními RTG i CT. Lékař ČSSZ hodnotil její postižení jako středně těžké a míru poklesu stanovil na dolní hranici rozmezí, ve výši 30 %. Lékař neurolog však žalobkyni sdělil, že se jedná o těžké postižení, s projekcí do dolních končetin, rovněž jí byla zjištěna těžká osteoporóza skeletu s kompresivním klínovatením, v jejímž důsledku utrpěla v posledních letech několik zlomenin. Dle ortopeda je zdravotní stav trvalý, s tendencí ke zhoršování. Dle rozsahu funkčního postižení, následků na pohybovém ústrojí a omezeném zvládnutí denních aktivit již při lehkém zatížení žalobkyně nemůže souhlasit s dolní hranicí procentního rozmezí, je přesvědčena, že jí náleží hranice horní a že je možné přistoupit i k navýšení o 10% dle § 3 cit. vyhlášky, neboť je přesvědčena, že splňuje podmínky pro existenci invalidity II. stupně. Žalobkyně odkázala na lékařské zprávy, vypsala diagnostický výčet postižení a navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

Soud ve věci vyžádal posudek věcně i místně příslušné posudkové komise, tak, jak mu ukládá § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení v platném znění. Z posudku PK MPSV ČR v Hradci Králové ze dne 21. 10. 2016 vyplývá, že u žalobkyně se jedná o vertebrogenní bolestivý syndrom při degenerativních změnách páteře, cervikobrachiální syndrom, kompresivní zlomeninu obratlového těla Th 11 a stav po zhmoždění dolní části zad a pánve s fisurami křížové kosti (18. 8. 2014). Posudková komise popsala ze zdravotní dokumentace žalobkyně nálezy ošetřujícího lékaře MUDr. K., dále nálezy RTG, chirurgické, neurologické, ortopedické a rehabilitační od r. 2014 do r. 2016, zdravotní stav žalobkyně přešetřila v komisi odbornou neuroložkou N. a dospěla k závěru, že rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je vertebrogenní bolestivý syndrom při degenerativních změnách páteře. Tento odpovídá kap. XIII, oddíl E, pol. I c) vyhlášky č. 359/2009 Sb. a zde pak míře poklesu pracovní schopnosti ve výši 40 %, která byla zvolena jako horní hranice rozpětí s ohledem na trvalý blok bederní páteře. V pracovní rekomandaci se uvádí, že žalobkyně je schopna výkonu lehké fyzické práce, bez nošení a zvedání těžkých břemen, v klimaticky vhodném prostředí. Posudková komise v posudkovém závěru konstatovala, že žalobkyně se léčí pro bolesti zad v oblasti především bederní páteře, ale i páteře krční, má prokázány degenerativní změny především bederního úseku a počínající změny kyčelních

kloubů. Na RTG snímcích je zjištěn lehký posun dvou bederních obratlů, hybnost bederní páteře je trvale blokována, má prakticky trvalé známky kořenového dráždění. Známky ochrnutí dolních končetin či poruchy citlivosti končetin přítomny nejsou, ani známky poškození nervů či sfinkterových obtíží. V r. 2014 byly po pádu zjištěny na CT dvě fisury křížové kosti, nález je opakovaně citován i v nálezech z r. 2015, kontrolní CT provedeno nebylo. Ačkoliv ortoped uvádí osteoporozu páteře (T score - 2,7), osteologické vyšetření, které by toto dokumentovalo, není doloženo, ani v dokumentaci ošetřujícího lékaře. V RTG nálezech poroza skeletu není na páteři popisována, pouze výrazné degenerativní změny. Posuzovaná chodí s jednou francouzskou holí, pohyblivost je limitována především bolestivostí, ale bez objektivního nálezu ve smyslu ochrnutí končetin či omezení hybnosti nosných kloubů. Posudková komise v dalším hodnotila předchozí posudková řízení, kdy přiznání částečné invalidity po úrazu pravé ruky z prosince 1991 považovala za posudkový omyl, i její další ponechání až do r. 1998, kdy byla invalidita oduznána. Dále se PK vyjádřila jako k posudkově chybnému hodnocení i k následkům zlomeniny vřetenní kosti a člunkové kosti levé horní končetiny v r. 2008, k oduznutí invalidity došlo v r. 2011. V aktuální době pak PK popisuje, že žalobkyně byla v dlouhodobé pracovní neschopnosti od 1. 9. 2014 do 15. 9. 2015, v listopadu 2015 si požádala o invalidní důchod, její zdravotní stav byl předchozími posudky hodnocen v kap. XIII, oddíl E, pol. 1c) cit. vyhlášky, avšak na dolní hranici zde uvedeného procentního rozpětí, tedy ve výši 30 %. S tímto závěrem posudková komise nesouhlasí a uvádí, že dle jejího posouzení se u žalobkyně jedná o středně těžké funkční postižení páteře s postižením všech úseků, se závažnou poruchou dynamiky především bederního úseku, s prakticky trvalým kořenovým drážděním, avšak bez poškození nervů, bez symptomatologie neurogenního močového měchýře, bez paréz dolních končetin či svalových atrofií a PK proto využívá horní hranice procentního rozpětí uvedené položky, tedy zdravotní stav hodnotí celkově mírou poklesu pracovní schopnosti ve výši 40 %. Datum vzniku invalidity stanoví dnem rehabilitačního vyšetření ze dne 30. 6. 2015, neboť dle tohoto nálezu se již jednalo zcela jednoznačně o středně těžké funkční postižení páteře. Posudek PK MPSV ČR v Hradci Králové ze dne 21. 10. 2016 tak uzavírá výrok o existenci invalidity žalobkyně prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., s tím, že šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %. Datum vzniku invalidity žalobkyně PK váže k datu 30. 6. 2015, jak zdůvodňuje výše.

Při jednání soudu dne 16. ledna 2017 pak žalobkyně uvedla, že je přesvědčena, že její zdravotní obtíže by měly být hodnoceny jako II. stupeň invalidity, není prakticky schopna běžného života a pohybu, s mnoha činnostmi potřebuje pomoc druhé osoby a pracovní vytížení nepřichází v úvahu. Od doby CT vyšetření se její zdravotní stav podstatně zhoršil, má i osteoporozu, neví, proč není k dispozici její osteologické vyšetření. Ošetřující ortoped ji, dle jejího přesvědčení, nevyšetřil dostatečně, setrvává na svém návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení. Na náhradu nákladů řízení žalobkyně účtovala jízdné z místa bydliště k jednání soudu a zpět autobusem, jedna cesta včetně MHD stojí 64,- Kč, celkem tedy 128,- Kč. Pověřená pracovnice žalované pak s odkazem na znění posudku PK MPSV ČR v Hradci Králové ponechala rozhodnutí ve věci na úvaze soudu.

Soud přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a konstatoval, že v případě žalobkyně znění posudku PK MPSV ČR v Hradci Králové ze dne 21. 10. 2016 dostatečně prokazuje a odůvodňuje existenci invalidity I. stupně u žalobkyně, kdy po dlouhodobé pracovní neschopnosti u ní přetrvává středně těžké funkční postižení páteře, které s ohledem na celkové problémy zdravotního stavu odůvodňuje využití horní hranice procentního rozpětí míry poklesu pracovní schopnosti ve výši 40 %. PK pak jasně vysvětlila i datum vzniku této invalidity dnem 30. 6. 2015, tedy nálezem rehabilitačního vyšetření. Jak vyplývá z ust. § 39 ZDP, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V odst. 2 se pak uvádí, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Soud po provedeném řízení tedy neměl jakékoliv pochybnosti o správnosti posudkových závěrů posudkové komise, neboť její odůvodnění je řádně podloženo citací řady odborných vyšetření zdravotního stavu žalobkyně a zařazení stupně postižení i určení míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně koresponduje se zněním kap. XIII, oddíl E, pol. 1c) vyhlášky č. 359/2009 Sb. Protože žalobkyně byla od 30. 6. 2015 invalidní, jednalo se o invaliditu I. stupně, soud postupoval v souladu s ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. a zrušil napadené rozhodnutí žalované, zrušil však i předchozí rozhodnutí orgánu I. stupně v souladu s odst. 3 tohoto ustanovení, neboť i toto nelze shledat zákonným a správným. **Věc vrací soud žalované k dalšímu řízení, v souladu se zněním odst. 4 cit. ustanovení, s tím, že považuje z průběhu soudního dokazování za prokázané, že žalobkyně byla od 30. 6. 2015 invalidní pro invaliditu I. stupně a je tedy potřebné o jejím nepochybném nároku znovu rozhodnout.**

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšná žalobkyně účtovala náhradu jízdného z místa bydliště k jednání soudu a zpět, a to jízdu autobusem a MHD ve výši 64,- Kč za jednu cestu, celkem tedy 128,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 16. ledna 2017

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně